

[Bolvig]

Bolvig (RV):

Jeg har beslagnat folketingets tid ved adskillige spørgsmål her onsdag eftermiddag i forbindelse med digespørgsmål, bl. a. fordi jeg selv stemte for det fremskudte dige. Det gjorde jeg naturligvis – og det tror jeg da heller ikke at ministeren er uenig med mig i – for at sikre befolkningen. Men det er også derfor, jeg er harmfuld over, at jeg har taget den beslutning på et – synes jeg i hvert tilfælde – alt for løst grundlag, for jeg har nu været vidne til, at en række eksperter er kommet og har sagt, at en forstærkning af diget vil være tilstrækkelig og give den fornødne sikkerhed. Jeg er blevet bekræftet i denne opfattelse af ministeren i spørgetiden en onsdag i november måned. Men ministeren vil ikke tage hensyn til disse ekspertudsegn og vil stadig fastholde den fremskudte digelinje. Jeg havde i hvert tilfælde håbet, at der var mulighed for at få et kompromis, nemlig ved at følge de tyske ønsker, som jeg ikke kendte til, da jeg stemte for det fremskudte dige.

Ministeren har tidligere accepteret, at højvandspumper vil kunne løse problemet, og derfor kan jeg ikke se, at det ikke stadig kan være en løsning, således at man kunne få hele digespørgsmålet løst på en måde, der tager hensyn til alle parter. Jeg forstår, at det ikke er muligt, og jeg forstår af ministerens svar lige før, at ministeren altså ikke er spor ængstelig ved den ene appel efter den anden fra tyske naturorganisationer om, at der vil blive anlagt en sag, at det vil kunne få katastrofale følger for det fremskudte dige, og at det i hvert tilfælde vil bevirke den udsættelse, som jeg godt forstår at ministeren er modstander af.

Hermed sluttede spørgsmålet.

7) Til *ministeren for offentlige arbejder* af:

Bolvig (RV):

»Hvad er begrundelsen for, at man ikke bygger et fremskudt dige ud for Ribe?«
(Spm. nr. 649).

Skriftlig begrundelse.

Ud for Ribe er forstærkningsarbejderne på det eksisterende dige i fuld gang, mens man

hævder, at sikkerheden kræver et fremskudt dige ud for Tønder.

Ministeren for offentlige arbejder (Ivar Hansen):

Jeg vil gerne sige, at grundlaget for de to love, der er gennemført i 1976 og i 1977 om digesikring i det sydvestjyske vadehavsområde, er den betænkning, som blev afgivet i januar 1975 af et udvalg kaldet stormflodsudvalget. Udvalget behandlede både digebeskyttelsen i Ribe marsk og i Tønder marsk.

Efter danske forhold må man sige, at udvalget på en række punkter foretog grundlæggende vurderinger af betydning for beslutningen om digebyggeri. Jeg må herom i det hele henvisse til udvalgsbetænkningen. Det er i anledning af hr. Bolvigs spørgsmål væsentligt, synes jeg, at beslutningerne om både digeforstærkningen i Ribe marsk og anlægget af et fremskudt dige for Tønder marsk hviler på et særdeles oplysende forarbejde.

Hvad angår et fremskudt dige i Ribe marsk, blev også denne mulighed omtalt i en betænkning, som et udvalg under Ribe amtsråd afgav i 1966. Stormflodsudvalget havde naturligvis denne betænkning med i sit arbejde, og stormflodsudvalgets teknikerudvalg påpegede, at et fremskudt dige her i betydeligt omfang skulle opføres på vaden i et niveau, der er lavere end normalt ved digebygning. Dette forhold ville medføre meget betydelige anlægsomkostninger, og man måtte også regne med store vedligeholdelsesomkostninger i den forbindelse.

Når stormflodsudvalget gik ind for digeforstærkningen, hænger det bl. a. sammen med, at der ikke havde været drevet landvindingsarbejder, og at forlandet så ud omtrent som ved inddigningen i 1912. De lokale medlemmer af stormflodsudvalget var udmærket klar over, at der ikke foran Ribe dige var skabt så gunstige forudsætninger for et fremskudt dige, som tilfældet var foran Højer dige. Landvindingsarbejderne foran Ribe dige blev først igangsat omkring 1970 og kun på den sydligste strækning, hvor der i forvejen intet forland var. Derfor fremkom stormflodsudvalget ikke med nogen indstilling om anlæg af et fremskudt dige for Ribe marsk, og derfor var der i betænkningen ud over forslaget om forstærkning af det nuvæ-